

UCHWAŁA
Komisji do spraw przewodu habilitacyjnego powołanej przez
Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów
w sprawie nadania stopnia
doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych
dr n. farm. KRYSZYNY PIEŃKOWSKIEJ
z dnia 19 marca 2012 r.

Na podstawie art. 18 a ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2003 r, Nr 65, poz. 595, Dz.U. z 2005 r., No 164, poz. 1365, Dz. U. z 2011r, No 84, poz. 455), Komisja d/s przewodu habilitacyjnego dr n. farm. Krystyny Pieńkowskiej, powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 19 grudnia 2011 r.,

w składzie:

Przewodniczący: prof. dr hab. Zenon Kokot

Członkowie: dr hab. Piotr Kowalski – sekretarz Komisji
prof. dr hab. Piotr Szefer – recenzent
prof. dr hab. Joanna Szymura-Oleksiak – recenzent
prof. dr hab. Elżbieta Skrzydlewska – recenzent
prof. dr hab. Ryszard Kocjan – członek Komisji
prof. dr hab. Wiesław Sawicki – członek Komisji

po zapoznaniu się z dokumentami przedłożonymi w związku z ubieganiem się Kandydatki o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz ocenami całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, a w szczególności osiągnięcia naukowego, prezentującego „Innowacyjność w problematyce kontroli analitycznej polidimetylosiloksanów stosowanych w produktach leczniczych i wyrobach medycznych”, określonego w przepisie art.16, ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.)

jednogłośnie wnioskuje o nadanie stopnia
doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych
w specjalności analiza leków
Pani dr n farm. Krystynie Pieńkowskiej.

Uchwała podjęta została w głosowaniu jawnym wobec braku wniosku Kandydatki o przeprowadzenie głosowania w trybie tajnym (na podstawie art. 18 a p.8 i 9 Dz.U. z 2011r. nr 84 poz . 455)

Z uwagi na brak uzasadnionych wątpliwości ze strony Komisji nie została przeprowadzona rozmowa z Kandydatką nt. Jej osiągnięć i planów naukowych (na podstawie art. 18 a p. 10, Dz.U. z 2011r. nr 84 poz . 455)

Przewodniczący Komisji
Prof. dr hab. Zenon Kokot

**Uzasadnienie decyzji Komisji opiniującej wniosek
dr Krystyny Pieńkowskiej
złożony do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów
o przyznanie stopnia doktora habilitowanego**

Na podstawie ustawy z dnia 18 marca 2011r (Dz.U. Nr 84, poz. 455) o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz zmianie niektórych ustaw, Komisja habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów pozytywnie zaopiniowała wniosek o nadanie tytułu doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych w specjalności analiza leków pani dr n. farm. Krystynie Pieńkowskiej.

Podczas **video-konferencji**, która odbyła się w dniu **19 marca 2012 r.** wszyscy Recenzenci i członkowie Komisji wysoko ocenili dorobek naukowy, osiągnięcia dydaktyczne oraz organizacyjne dr n. farm. Krystyny Pieńkowskiej. Jednoznacznie pozytywne oceny skłoniły wszystkich członków Komisji do pozytywnego zaopiniowania wniosku Kandydatki o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Recenzenci krótko charakteryzując poszczególne etapy kariery naukowej Habilitantki zwrócili uwagę, że doświadczenie w pracy naukowej i działalności dydaktycznej zdobywała już od V roku studiów, otrzymując zatrudnienie na stanowisku asystenta stażysty.

Prof. dr hab. Piotr Szefer w ocenie dorobku naukowego dr Krystyny Pieńkowskiej stwierdza, że obejmuje on „łącznie 53 pozycje, w tym 26 pełnotekstowych prac naukowych oraz 27 doniesień zjazdowych. Połowa artykułów pełnotekstowych została opublikowana w czasopiśmie z listy filadelfijskiej. Jest pierwszym/jedynym autorem w 34 pracach oraz drugim autorem w 12 publikacjach. Skumulowany współczynnik oddziaływania (IF) wynosi 24,29”, liczba cytowań wg Web of Science z dn. 11.10.2011 r. kształtuje się na poziomie 22, a indeks H = 3. Nasuwa się następująca refleksja, że przy tak wysoce satysfakcjonującym skumulowanym współczynniku oddziaływania, słabiej prezentująca się liczba cytowań oraz indeks H osiągnęłyby zapewne wyższe wartości w przypadku bardziej poszerzonej tematyki badawczej. Jednakże należy w tym miejscu wyeksponować fakt, iż Habilitantka zdołała w pełni zrealizować swój cel badawczy zmagając się praktycznie w pojedynkę z trudnymi i zarazem ambitnymi przedsięwzięciami badawczymi wymagającymi dużego samozaparcia, dyscypliny i konsekwencji”.

Recenzenci wyrazili pogląd, że analiza przedstawionych danych bibliometrycznych wskazuje na istotny rozwój naukowy Kandydatki po uzyskaniu stopnia doktora nauk farmaceutycznych. Oceniając dorobek publikacyjny, **prof. dr hab. Piotr Szefer** stwierdził, że: „po uzyskaniu stopnia doktora można zaobserwować bardzo znaczące zwiększenie aktywności i efektywności naukowo-badawczej Habilitantki. O ile przed doktoratem opublikowała 5 prac oryginalnych, 1 rozdział książkowy, skrypt dla studentów Wydziału Farmaceutycznego oraz pełnotekstową 9-stronicową pracę w materiałach konferencyjnych, to po doktoracie ukazało się drukiem aż 25 prac, tj. 15 prac oryginalnych, 2 prace pełnotekstowe w suplementach czasopism, 2 prace poglądowe oraz 7 innych prac (3 rozdziały w skrypcie, 3 prace pełnotekstowe w materiałach konferencyjnych, praca popularno-naukowa). Ponadto, jest współautorką zgłoszenia patentowego”. **Prof. dr hab. Elżbieta Skrzydlewska** nadmienia, że: „ IF publikacji z okresu po uzyskaniu stopnia naukowego doktora wynosi

23,726, z czego 16,957 przypada na prace stanowiące osiągnięcie naukowe. **Prof. dr hab. Joanna Szymura-Oleksiak** dodaje, że: „W większości prac udział Kandydatki był wiodący”.

Prof. dr hab. Joanna Szymura-Oleksiak dalej stwierdza, że: „W początkowym okresie swojej działalności naukowej zainteresowania dr K. Mojsiewicz – Pieńkowskiej dotyczyły przede wszystkim aspektów analitycznych, związanych z opracowaniem nowych procedur oznaczania pierwiastków śladowych.... Interesującym był udział Kandydatki w badaniach dotyczących wyznaczania aktywności przeciwtransportu sodowo – litowego w erytrocytach, parametru potencjalnie przydatnego w ocenie nefropatii w przebiegu cukrzycy insulinozależnej..., a **prof. dr hab. Elżbieta Skrzydlewska** dodaje, iż: „w okresie przed uzyskaniem stopnia doktora skupiały się na zagadnieniach analizy jonów glinu i żelaza w środowisku naturalnym jak i płynach ustrojowych człowieka... oraz analityki specjacyjnej związków krzemu pochodzenia organicznego i nieorganicznego”. **Prof. dr hab. Joanna Szymura-Oleksiak** kontynuuje, że: „Jednak główny kierunek rozpoczętych w połowie lat dziewięćdziesiątych badań dotyczył analizy specjacyjnej związków krzemu występujących jako naturalny składnik, zanieczyszczenie lub jako składnik celowo dodany w produktach spożywczych.... Wiele uwagi (Habilitantka) poświęciła także opracowaniu metod oznaczania związków krzemu pochodzenia organicznego i nieorganicznego z wykorzystaniem (różnych) technik.... Należy podkreślić, że w zrealizowanych przez Habilitantkę badaniach wiele wprowadzonych rozwiązań, szczególnie dotyczących analizy specjacyjnej badanych związków, miało charakter nowatorski”. **Prof. dr hab. Elżbieta Skrzydlewska** dalej stwierdza, że: „Konsekwencją rozwoju tej ostatniej tematyki były dalsze badania dotyczące kontroli analitycznej polidimetylosiloksanów w produktach leczniczych, wyrobach i materiałach medycznych. Kandydatka badała polidimetylosiloksany o różnym stopniu polimeryzacji i w konsekwencji o różnej masie cząsteczkowej i lepkości. Dlatego w celu oceny dominującej struktury PDMS istniała konieczność zastosowania analizy specjacyjnej. Jest to szczególnie ważne w aspekcie charakteru toksycznego niektórych polimerów..... Kandydatka wykazała (także), że rekomendowana przez Farmakopee do identyfikacji polimerów i ich ilościowego oznaczania metoda spektrometrii w zakresie podczerwieni z transformacją Fouriera, nie spełnia kryterium przydatności w analizie specjacyjnej, gdyż położenie pasm drgań walencyjnych i deformacyjnych grup CH_3 , SiCH_3 , SiO nie zależy od stopnia polimeryzacji na skutek czego na ich podstawie nie można określić rodzaju/wielkości polimeru występującego w preparacie farmaceutycznym. Na podstawie otrzymanych wyników Kandydatka stwierdziła, że FTIR może być wykorzystany tylko do specjacji grupowej, a nie indywidualnej polimerów”.

Prof. dr hab. Joanna Szymura-Oleksiak zwraca uwagę, że: „Naturalną kontynuacją zainteresowań i zdobytych doświadczeń przez dr K. Mojsiewicz – Pieńkowską w zakresie analizy i struktury polisiloksanów są prace przedstawione przez Kandydatkę jako osiągnięcie naukowe mające stanowić podstawę do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Tworzą one cykl 8 (w tym 2 prace poglądowe, 7 z IF) zwartych tematycznie prac, opublikowanych w latach 2005 – 2011. Łączny IF tych prac jest wysoki i wynosi 16.957. Punktacja KBN/MNiSW oraz IC wynosi odpowiednio 179 oraz 15.19. W 6 pracach Habilitantka jest jedynym autorem, w dwóch pozostałych osobą zdecydowaną wiodącą, zgodnie z oświadczeniem współautora tych prac”. **Prof. dr hab. Elżbieta Skrzydlewska** podkreśla, że: „Rozwinięty przez lata pracy warsztat metodyczny jak również aktualna w kontekście literatury światowej tematyka badawcza pozwoliły na przygotowanie serii 8 prac będącej osiągnięciem naukowym”. **Prof. dr hab. Joanna Szymura-Oleksiak** potwierdza, że: „Głównym celem podjętych przez Habilitantkę badań było opracowanie metody identyfikacji oraz ilościowego oznaczania polidimetylosiloksanów (PDMS) o strukturze liniowej w różnych postaciach produktów leczniczych oraz wyrobów medycznych, z zastosowaniem chromatografii wykluczenia z detektorem laserowo fotodyspersyjnym (SEC-ELSD), zaś

prof. dr hab. Elżbieta Skrzydlewska dodaje, że: „Celem badań było opracowanie alternatywnej do metody FTIR identyfikacji (z analizą specjacyjną) i oznaczeń ilościowych liniowych PDMS w różnych postaciach produktów leczniczych”. **Prof. dr hab. Joanna Szymura-Oleksiak** formułuje ocenę, że: „ Wyniki przeprowadzonych badań wykazały, że opracowana przez Habilitantkę metoda SEC-ELSD wyróżnia się specyficznością w stosunku do rekomendowanej farmakopealnej metody IR. Dzięki temu pozwala ona na rozdział oraz identyfikację konkretnego analitu w mieszaninie makrocząsteczek o różnym stopniu polimeryzacji. Opracowana metoda może być stosowana do identyfikacji i oznaczania PDMS o strukturze liniowej w różnych postaciach produktów leczniczych i wyrobów medycznych. Zastosowana w badaniach technika chromatografii wykluczania może przyczynić się do rozwoju analizy specjacyjnej nie tylko PDMS, ale także innych złożonych analitów”. **Prof. dr hab. Piotr Szefer** dodaje, że: „...należy uznać badania, których wyniki przedstawiono w ww. spójnym tematycznie cyklu prac, jako oryginalne i przyczyniające się do znaczącego poszerzenia naszej wiedzy nt. problematyki kontroli analitycznej polidimetylosiloksanów stosowanych w produktach leczniczych i wyrobach medycznych. Powyższy zbiór monotematycznych publikacji poprzedza starannie zredagowane wprowadzenie, przybliżające czytelnikowi w sposób interesujący zagadnienia ściśle związane z tematyką rozprawy habilitacyjnej. Autorka początkowo omawia problematykę polidimetylosiloksanów w 3. aspektach, tj. chemicznym, specjacyjnym oraz toksykologicznym, a następnie przechodzi do charakterystyki aktualnego stanu normatywnego dotyczącego doustnego stosowania polidimetylosiloksanów z uwzględnieniem ich aplikacji w preparatach farmaceutycznych. Ponadto, dokonuje treściwego przeglądu prac badawczych poświęconych kontroli analitycznej obecnego w preparatach farmaceutycznych polimeru PDMS, stanowiącego przedmiot Jej badań. (...) Po omówieniu warsztatu analitycznego niezbytnie dokumentującego poprawne, na wysokim poziomie biegłości analitycznej, przeprowadzenie... analiz, przechodzi do prezentacji wyników swoich badań oraz oceny zarówno specyficzności metody IR/FTIR jak i przydatności w analizie PDMS detektora fotodyspersyjnego oraz techniki chromatografii wykluczania. Na dalszych stronach... dr K. Mojsiewicz-Pieńkowska przybliży interesujące zagadnienia związane z optymalizacją oraz walidacją parametrów oznaczania ww. związków polimerycznych przy wykorzystaniu SEC-ELSD. Na szczególną uwagę zasługuje rozdział dotyczący wykorzystania opracowanej przez Nią metody w analizie Dimeticonum oraz Simeticonum w różnych postaciach farmaceutycznych wybranych produktów leczniczych i wyrobów medycznych przeznaczonych do użytku wewnętrznego. Tę interesującą część ... kończą właściwie sformułowane wnioski. Należy tu zaznaczyć, że omówienie wyników badań własnych Autorki stanowi przejrzysty, zreżymowany i rzetelnie udokumentowany materiał, który wiernie a zarazem treściwie przybliży tematykę badawczą publikacji składających się na rozprawę habilitacyjną”.

Prof. dr hab. Piotr Szefer konkluduje: „ Jest to imponujące, że te artykuły w liczbie 6. ukazały się na łamach czasopism filadelfijskich z wyłącznym udziałem Habilitantki. Jest to niezmiernie rzadki przypadek, aby kandydat do habilitacji podjął się w pojedynkę realizacji tak ambitnie zdefiniowanego przedsięwzięcia. Świadczy to o Jej wyłącznym udziale w opracowaniu ww. publikacji, zarówno w odniesieniu do koncepcji i planowania badań jak i wykonania części eksperymentalnej. Wymagało to od Kandydatki determinacji, a nawet imperatywu w realizacji stojących przed Nią przedsięwzięć badawczych, co zasługuje na szczególne uznanie. **Prof. dr hab. Piotr Szefer** podsumowując nadmienia, że: „... można uznać badania, których wyniki przedstawiono w spójnym tematycznie cyklu ... prac, jako oryginalne wskazujące jednoznacznie na przydatność opracowanej nowej, nie opisanej dotychczas w literaturze specjalistycznej, metody w kontroli produktów leczniczych i wyrobów medycznych w aspekcie identyfikacji oraz badań ilościowych PDMS stosowanego jako Simeticonum i Dimeticonum. Autorka dysponując dużą wiedzą analityczną poprawnie

przeprowadziła pełny cykl żmudnych i uciążliwych badań analitycznych, właściwie dokumentując poprawność i rzetelność uzyskanych danych pomiarowych. Godnym podkreślenia jest fakt, iż metoda ta wyróżnia się większą specyficzną w odróżnieniu od metody IR, rekomendowanej przez Farmakopee. Umożliwia analizę jakościową i ilościową PDMS różniących się stopniem polimeryzacji, a więc ciężarem cząsteczkowym i lepkością”, zaś **prof. dr hab. Elżbieta Skrzydlewska** zwraca uwagę na wnioskowanie Habilitantki, a zwłaszcza na stwierdzenie że „ metoda wyróżnia się specyficzną w porównaniu do farmakopealnej metody FTIR. Ponadto Kandydatka wykazała, że po zwalidowaniu metoda może być wykorzystywana do kontroli produktów leczniczych zawierających Simeticonum i Dimeticonum. Stwierdzenie to jest zdecydowanie innowacyjne w problematyce kontroli analitycznej PDMS, o czym świadczą publikacje prezentujące wyniki uzyskane przez Kandydatkę. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż w tych pracach dr K. Pieńkowska jest jedynym autorem”. **Prof. dr hab. Joanna Szymura-Oleksiak** dodaje, że: „W podsumowaniu omawianych prac należy podkreślić ich wysoki poziom merytoryczny, logikę założonych celów i konsekwentne ich realizowanie. Na podkreślenie zasługuje innowacyjny charakter zastosowanych rozwiązań. Dzięki temu otrzymane wyniki stanowią oryginalny dorobek Habilitantki, posiadają duże walory poznawcze m.in. dotyczące wiedzy z zakresu analizy specyficjnej polimerów z grupy polisiloksanów oraz mechanizmu powstawania i warunków optymalizacji sygnału detektora ELSD. (...) Otrzymane wyniki potwierdziły duże kompetencje Habilitantki”.

Wszyscy recenzenci podkreślają, że dokonania naukowo-badawcze dr Krystyny Pieńkowskiej zostały dostrzeżone na wielu płaszczyznach. **Prof. dr hab. Elżbieta Skrzydlewska** zwraca uwagę, że: „Znajomość nowoczesnych technik analitycznych zaowocowała szeroką współpracą naukową z różnymi zespołami i instytucjami (i) świadczą o dobrym przygotowaniu metodycznym i umiejętności wielokierunkowej pracy twórczej.... Aktywność naukowa dr K. Pieńkowskiej została doceniona przez środowisko poprzez przyznanie jej wielu nagród Rektora... Natomiast w środowisku międzynarodowym fakt docenienia jej wkładu w rozwój metod analitycznych zaowocował zaproszeniem Jej do recenzowania manuskryptów w renomowanych czasopismach”. **Prof. dr hab. Piotr Szefer** dodaje, że: „Recenzowała 12 manuskryptów prac dla redakcji czasopism z listy filadelfijskiej, tj. dla takich jak Talanta, Journal of Pharmaceutical and Biomedical Analysis, Journal of Chromatography A i eXPRESS Polymer Letters” oraz podkreśla, że: „Jej dokonania naukowo-badawcze zostały dostrzeżone i docenione przez władze macierzystej Uczelni, czego wyrazem (było) wyróżnienie...za rozprawę doktorską...Na uwagę zasługuje przygotowanie przez Habilitantkę polskojęzycznej wersji artykułu 2.2.64 („Peptide identification by NMR”) w Farmakopei Europejskiej na zaproszenie Wydziału Farmakopei Urzędu rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych,.. Ponadto **prof. dr hab. Joanna Szymura-Oleksiak** stwierdza, że: „O uznaniu pozycji naukowej Habilitantki świadczą także wygłoszone referaty na zjazdach i konferencjach naukowych”. **Prof. dr hab. Piotr Szefer** podkreśla, że: „Na uwagę zasługuje także duża efektywność w pozyskiwaniu środków finansowych na realizację zadań badawczych. Z przekazanej do zaopiniowania dokumentacji wynika, że Habilitantka uczestniczyła w realizacji 5. projektów badawczych KBN/MNiSW w charakterze kierownika (3) lub współwykonawcy (2). Na uwagę zasługuje wyróżnienie jednego z projektów przez Departament Informacji i Promocji KBN”.

Recenzenci wysoko oceniają dorobek dydaktyczny Habilitantki. **Prof. dr hab. Joanna Szymura-Oleksiak** podkreśla, że: „Dr K. Mojsiewicz – Pieńkowska jest głęboko zaangażowana w działalność dydaktyczną macierzystego Wydziału. Prowadzi zajęcia z przedmiotu Chemia Fizyczna oraz zajęcia fakultatywne... Jest także koordynatorem, wykładowcą oraz prowadzącym ćwiczenia z przedmiotu Fizykochemiczne Metody

Analityczne dla studentów Międzyuczelnianego Wydziału Biotechnologii Uniwersytetu Gdańskiego oraz Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego. Ponadto jest autorem treści nauczania...tego przedmiotu. Nadzoruje także, jako opiekun z ramienia Wydziału, przebieg sześciomiesięcznej praktyki studentów szóstego roku kierunku farmacja. Jest współautorem opracowań skryptowych oraz materiałów do ćwiczeń z chemii fizycznej. Była dotychczas opiekunem 22 prac magisterskich, **prof. dr hab. Piotr Szefer** nadmienia, że dr Krystyna Pieńkowska: „Uczestniczy w kształceniu podyplomowym prowadząc zajęcia praktyczne w ramach Studiów Podyplomowych Farmacja Przemysłowa oraz wykłady w ramach Kursu organizowanego przez Wydział Farmaceutyczny GUMed dla farmaceutów w ramach kształcenia ciągłego”, zaś **prof. dr hab. Elżbieta Skrzydlewska** dodaje, że: „ Dr Krystynę Pieńkowską cechuje (nie tylko) olbrzymie doświadczenie w pracy dydaktycznej, które wynika z jej wielokierunkowych działań w czasie pracy na Uniwersytecie Medycznym w Gdańsku ... Działalność dr K. Pieńkowskiej nie ogranicza się tylko do pracy twórczej, ale również organizacyjnej na rzecz nauki polskiej”.

W podsumowaniu recenzenci piszą kolejno:

Prof. dr hab. Elżbieta Skrzydlewska: „Podsumowując, uważam, że dr Krystyna Pieńkowska legitymuje się bogatym i oryginalnym dorobkiem naukowym, wypracowanym w głównej mierze po uzyskaniu stopnia naukowego doktora. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, iż Jej tematyka badawcza jest bardzo spójna, dzięki czemu poczyniła szereg interesujących i nowatorskich spostrzeżeń O wartości uzyskanych przez nią wyników świadczy wysoka jakość czasopism w których publikowała swoje prace oraz możliwości praktycznego wykorzystania wyników”.

Prof. dr hab. Szymura-Oleksiak: „Biorąc pod uwagę wartościowy i oryginalny dorobek naukowy, dużą aktywność na zjazdach naukowych oraz ukształtowany wysoko specjalistyczny warsztat naukowy ... a także ugruntowane doświadczenie dydaktyczne i organizacyjne uważam, że Kandydatka spełnia kryteria wynikające z Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. W związku z powyższym moja ocena jest pozytywna i wyrażam przekonanie, że dr Krystyna Mojsiewicz – Pieńkowska posiada wszelkie kwalifikacje do prowadzenia samodzielnej pracy naukowo - badawczej i dydaktycznej”.

Prof. dr hab. Piotr Szefer: „Podsumowując można stwierdzić, że Habilitantka w czasie swojej aktywnej działalności zawodowej dynamicznie rozwija warsztat badawczy, znacznie powiększając w aspekcie zarówno ilościowym jak i jakościowym swój dorobek naukowy. Co więcej, Jej prace opublikowane po doktoracie, łącznie z tymi składającymi się na habilitację, reprezentują wysoki poziom naukowy. Na podkreślenie zasługuje fakt, że badania o istotnym ładunku nowości naukowej zostały przeprowadzone z dużym rozmachem, co w sposób istotny rzutuje na ciężar gatunkowy sformułowanych wniosków. Uważam, że Kandydatka w pełni spełnia wszystkie warunki przewidziane w ustawie o stopniach i tytułach naukowych”.

Na podstawie przedstawionych opinii Recenzentów oraz autoreferatu Kandydatki Komisja habilitacyjna podjęła Uchwałę, w której jednogłośnie wnioskuje o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych w specjalności analiza leków pani dr n. farm. Krystynie Pieńkowskiej.

**Lista członków Komisji opiniującej wniosek dr Krystyny Pieńkowskiej
złożony do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o przyznanie
stopnia doktora habilitowanego**

Lp.	Funkcja	Tytuł, imię i nazwisko	Podpis
1	Przewodniczący Komisji	Prof. dr hab. Zenon Kokot	
2	Członkowie: sekretarz Komisji	Dr hab. Piotr Kowalski	
3	Recenzent	Prof. dr hab. Piotr Szefer	
4	Recenzent	Prof. dr hab. Joanna Szymura- Oleksiak	
5	Recenzent	Prof. dr hab. Elżbieta Skrzydłewska	
6	Członek Komisji	Prof. dr hab. Ryszard Kocjan	
7	Członek Komisji	Prof. dr hab. Wiesław Sawicki	